

Jeg skal gjerne her tiltræde det Forslag, som er stillet, nemlig at Læreren skal examinere efter Skolebestyrelsens Opgivende. Jeg maa henstille til den ærede Forslagsstiller, hvorvidt han vil have dette Ord „Opgivende“ eller et andet, f. Ex. „Anvisning“, eller om han vil søge Kempelsen paa en anden Maade, saaledes at det f. Ex. kom til at hedde, at Læreren selv examinerer ved Examen, ligesom Læreren ved den offentlige Skole efter Anordningen af 29de Juli 1814. Det er jo vel egentlig kun denne Egelighed, der her tilsigtes, at man ikke skal paatvinge Friskolerne en fremmed Lærers Examination, men at de i saa Henseende skulle staae under lige Vilkaar med de borgerlige Skoler.

Det sidste Punktums Tilværelse vil naturligvis være afhængig af det foregaaende Endringsforslags Skæbne; thi hvis Skoledirektionen stilles som den, der skal bifalde Skolens Organisme, vil det jo være endnu overflødige at henvise til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet som det, til hvilket man kunde klage over den afgivne Kjendelse; men iøvrigt er det jo klart, at man kun kan stemme mod dette sidste Punktum af den Grund, at det er overflødigt, idet det jo ligger i Sagens Natur, at det maa forholde sig saaledes, som her siges; imidlertid skulde jeg dog ikke ansee det som saa overflødigt, at der var Grund til i den Henseende at foretage nogen Forandring. Jeg troer altsaa i det Hele, at denne Lov i den Skikkelse, hvori den foreligger, og naar den anvendes der, hvor den er bestemt til at anvendes, navnlig paa Friskolerne, vil kunne være et ganske godt Bidrag til at stille disse Skoler i et bedre Forhold end det, der hidtil har kunnet finde Sted, til den almindelige Skolebestyrelse; jeg har selv oftere kunnet have Anledning til at ønske, at Skolekommissionen maatte have fundet sig foranlediget til at opfylde Ønsket om at begive sig til saadanne frie Skoler, som i deres hvide Fremtræden og i deres aandelige Hverd havde en Rigeberettigelse med Byens almindelige Skolevæsen — og af saadanne Skoler findes der ikke saa ganske saa — for at holde Examen der. Dette er navnlig ikke skeet paa et Sted, hvor der kunde være al Grund dertil, og fra den Side be-

tragter jeg derfor Loven som et gavnligt Middel til paa flere Steder at kunne tilveiebringe, hvad der kunde være ønskeligt allerede var skeet.

Frolund: Den Mening, som jeg tillod mig at udtale ved den forrige Behandling af dette Lovudkast, har jeg ikke siden forandret. Naar jeg imidlertid ikke har stillet Endringsforslag til det, da er Grunden den, at jeg ikke havde ventet at kunne være tilstede i Thinget idag, og det da vilde have taget sig noget besynderligt ud, om disse Forslag havde været stilledes. Der er et Synspunkt, som jeg nu seer noget anderledes end dengang, efterat have hørt den ærede Ministers Udtalelse. Ifølge det bryder jeg mig ikke om, enten Ordene „udenfor Kjøbenhavn“ staae der eller ikke. Jeg opfattede den ærede Ministers Udtalelse saaledes, at der ikke kunde være nogen Tvivl om, at Folk i Landet — og Anordningen af 1855 angaaer jo baade Kjøbenhavn og Landet — maatte antage til Lærere, hvem de ville (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja!), mod den Forpligtelse, at godtgjøre Børnenes Fremgang for vedkommende Autoriteter. Det er det, jeg kalder, at Enhver har Ret til at holde Skole, thi naar Folk kunne forene sig om at sende f. Ex. 10 Børn til et Mennekte for at undervises, maa man kalde dette, hvad man vil, naar det blot indbrømmes, at Forældrene faae Ret til at lade deres Børn undervise, af hvem de ville. Jeg troer, at den ærede Minister maa svare dertil, og det forekommer mig ogsaa, at han sagde dette, men da der dog var Noget, som ikke var ganske klart, kunde jeg ønske en bestemt Udtalelse om, hvorvidt Ministeren vil føle sig opfordret til at fortolke Loven af 2den Mai, denne Lov, som er givet for hele Landet, og altsaa ogsaa for Kjøbenhavn, saaledes paa Landet, men ikke saaledes for Kjøbenhavn. Vil den ærede Minister ikke give en saadan indskrænket Fortolkning, som forekommer mig at ville være en aldeles vilkaarlig Indskrænkning, saa maa det Samme, at Folk paa Landet have Lov til at holde, hvilke Lærere de ville, ogsaa gjælde for Kjøbenhavn. Jeg ønsker at erholde en saadan bestemt Udtalelse, og jeg bryder mig da ikke om, om der staaer i eller udenfor Kjø-